II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. oktober 1985

om den franske regerings støtte til producentorganisationer inden for fiskeriet

(Kun den franske udgave er autentisk)

(86/186/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 3655/84 (2), særlig artikel 28,

efter i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

under hensyntagen til følgende oplysninger:

I

UNDERRETNING OM OG BESKRIVELSE AF STØTTEN

Procedure

Den franske regering underrettede i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, ved skrivelse af 9. april 1981, 10. juli 1981 og 13. april 1982 fra Frankrigs faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber Kommissionen om, at den havde til hensigt at yde forskellige former for støtte til virksomheder, der driver havfiskeri. Blandt disse former for støtte figurerer en støtte til bedre udnyttelse af produktionen, der benævnes støtte til overskudsoplagring ved dybfrysning, og som ydes af FIOM (interventions- og markedsordningsfonden for fiskerivarer og havbrug), og en støtte til opretholdelse af noteringerne for således delvis at give producenterne kompensation for de utilstrækkelige stigninger i produktionspriserne, en støtte, der ligeledes ydes af FIOM til producentorganisationerne med henblik på udbetaling til medlemmerne.

Den franske regering har endvidere ved skrivelse af 20. januar og 30. maj 1984 fra Frankrigs faste repræsentation sendt Kommissionen et dokument om FIOM's organisation, finansiering, aktiviteter og interventioner. Blandt disse foranstaltninger kan nævnes markedsstøtte, som f.eks. den ovenfor nævnte støtte til overskudsoplagring ved dybfrysning, og en interventionsstøtte til fordel for producentorganisationerne som led i en autonom ordning med tilbagetagelsespriser.

Støtte til oplagring af overskud

Der er tale om en støtte, som på visse punkter er beslægtet med den i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 3796/81 fastsatte støtte til oplagring. Støtten ydes i form af en præmie pr. kg og udelukkende i de tilfælde, hvor oplagringen sker på grundlag af kontrakter mellem producentorganisationer og forarbejdningsvirksomheder, og kontrakterne drejer sig om enten intervention eller forsyning. Interventionsaftalerne anvendes i forbindelse med overskud, der tages tilbage fra markedet til tilbagetagelsespris. Som modydelse for støtten forpligter forarbejdningsvirksomheden sig til at aftage og forarbejde de forskellige arter i det i aftalen fastsatte omfang. Støttens størrelse varierer og fastsættes art for art forud for interventionen alt efter købspris, forarbejdnings- og oplagringsomkostninger og kostpris for den forarbejdede vare, men den må under ingen omstændigheder overstige halv-

(1) EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.
(2) EFT nr. L 340 af 28. 12. 1984, s. 1.

delen af tilbagetagelsesprisen for den pågældende art. Forsyningskontrakterne indgås før fangstsæsonen for en given art mellem producentorganisationerne og en eller flere forarbejdningsvirksomheder. Forpligtelserne gælder støttens varighed, fangstmængde, købspris og støttens omfang. Varer, der er omfattet af disse to kontrakttyper, stabiliseres eller valoriseres gennem dybfrysning af overskydende hele fisk eller gennem dybfrysning, nedsaltning, røgning eller konservering af behandlet fisk.

FIOM refunderer producentorganisationerne 60 % af den støtte (70 % i 1981), som disse yder både producenter og forarbejdningsvirksomhederne, og producentorganisationen dækker det resterende beløb. Der er ikke i forhold til produktionen fastsat nogen begrænsning for til hvilke mængder, der kan ydes støtte.

Den franske regering begrundede denne støtte med, at det er nødvendigt at undgå, at de fiskerivarer, med hensyn til hvilke produktionen af strukturelle grunde normalt er utilstrækkelig, men hvor der dog også kan være tale om konjunkturelle overskud, destrueres.

Støtte til producentorganisationer som led i målprisordningen

Der er tale om et system, der tager sigte på at garantere en minimal stigning i gennemsnitsprisen for et vist antal arter, der anses for at være repræsentative for de forskellige havne.

Hver producentorganisation udvælger et panel af repræsentative arter (højst ti arter i 1981 og tre i 1982). For hver af disse arter fastsættes en målpris, som er lig med gennemsnitsprisen for det foregående år eller for samme periode i det foregående år, forhøjet med en procentdel, der fastsættes af regeringen. Denne procentdel var således for de tre fire-måneders perioder i 1981 på henholdsvis 15 %, 14 % og 13 %, og for 1982 var den fastsat til 10 %. Hvis den faktisk opnåede gennemsnitspris er lavere end målprisen, får producentorganisationen en præmie svarende til forskellen mellem de to beløb multipliceret med fangstmængden for den pågældende art for den pågældende periode eller det pågældende år. Denne mekanisme anvendes for alle de repræsentative arter, men den samlede støtte til en producentorganisation må ikke overstige forskellen mellem den faktiske omsætning for den pågældende periode og den planlagte omsætning beregnet på samme måde som målprisen, dvs. den faktiske omsætning i samme periode året før forhøjet med målprocenten.

FIOM's andel i denne præmie blev fastsat til 100 % for den første fire-måneders periode i 1981, 80 % for den anden og 50 % for den tredje fire-måneders periode i 1981 samt for hele 1982.

Den franske regering har oplyst, at denne mekanisme blev indført i 1981 til imødegåelse af en for rederne yderst kritisk situation, der skyldtes, at de hastigt stigende driftsomkostninger ikke blev opvejet af de stigende priser på fisk i første salgsled. Med denne mekanisme skulle der således sikres balance på skibenes driftsregnskaber.

Støtte til producentorganisationer som led i den autonome ordning med tilbagetagelsespriser

I dette tilfælde er der tale om en støtte som led i en national tilbagetagelsesordning for de arter, der ikke er omfattet af Fællesskabets tilbagetagelsesordning. Denne støtte kan sammenlignes med den i forordning (EØF) nr. 3796/81, artikel 9, stk. 1 og 3, fastsatte ordning.

Tilbagetagelsespriserne for de såkaldte »nationale« arter fastsættes hvert år af FIOM. De producentorganisationer, der anvender disse priser, skal i tilfælde af, at varer tages tilbage fra markedet, yde deres medlemmer en finansiel udligning svarende til tilbagetagelsesprisen. FIOM refunderer disse producentorganisationer 50 % af den finansielle udligning. Den pågældende ordning omfatter 29 arter.

De omtalte støtteordninger henhører under traktatens artikel 92 til 94 i medfør af artikel 26 i Rådets (EØF) nr. 100/76 (1) og artikel 28 i forordning (EØF) nr. 3796/81.

Kommissionens undersøgelse

Støtte til oplagring af overskud

Støtte til producentorganisationer som led i målprisordningen

Kommissionen har efter en første undersøgelse fundet, at denne støtte udgør en krænkelse af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 100/76, der den 1. juni 1982 blev erstattet af forordning (EØF) nr. 3796/81 om den fælles markedsordning for fiskerivarer. Der er tale om autonome nationale mekanismer, som benyttes på den fælles markedsordnings område. Inden for denne fælles markedsordning bringes nemlig de foranstaltninger, der anses for at være de bedst egnede til opnåelse af de fastsatte mål (som f.eks. producentorganisationernes anvendelse af tilbagetagelsespriser, fastsættelsen af orienteringspriser og tilbagetagelsespriser for visse vigtige arter, ydelsen af finansiel udligning til de producentorganisationer, der opfylder visse betingelser, prolongationspræmien, der har til formål at bringe visse varer, der er taget tilbage fra markedet, ind på markedet igen efter forarbejdning, og endelig støtten til privat oplagring, som er fastsat i henholdsvis artikel 9, 10, 12, 13 og 14 i ovennævnte forordning) i fare ved disse nationale foranstaltninger, som Frankrig ensidigt har indført, og som alene gavner de nationale producentorganisationer og disses medlemmer. Kommissionen har derfor besluttet i forbindelse med disse to støtteformer at iværksætte den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte undersøgelsesprocedure, og den har ved skrivelse af 15. juni 1982 givet den franske regering en frist til at fremsætte sine bemærkninger.

Støtte til producentorganisationer som led i den autonome ordning med tilbagetagelsespriser

Kommissionen har efter en første undersøgelse fundet, at denne støtte vil kunne krænke bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3796/81, i henhold til hvilken producentorganisationerne fastsætter en tilbagetagelsespris, under hvilken de ikke sælger de af deres medlemmer indleve-

(1) EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 1.

rede varer, men som ikke omhandler noget nationalt system med finansiel udligning gennem offentlige midler til finansiering af disse tilbagetagelser. Kommissionen har derfor besluttet i den forbindelse at iværksætte den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure, og den har ved skrivelse af 27. juli 1984 givet den franske regering en frist til at fremsætte sine bemærkninger.

Den franske regering underrettede ved skrivelse af 31. december 1984 fra Frankrigs faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber Kommissionen om, at den havde til hensigt fra 1985 at afskaffe FIOM's interventionsstøtte til de autonome tilbagetagelsespriser for 20 arters vedkommende og for de øvrige 9 arters vedkommende at bevare denne interventionsstøtte foreløbigt, mens man afventer en ændring af den fælles markedsordning. Kommissionen har efter en første undersøgelse fundet, at selv en foreløbig fortsættelse af den pågældende ordning for 9 arters vedkommende ville være uforenelig med den fælles markedsordning, også selv om der var planer om en ændring af denne ordning. Kommissionen har derfor besluttet at udvide den allerede i juli 1984 i henhold til artikel 93, stk. 2, iværksatte procedure til også at omfatte den planlagte ændring af støtten under den autonome ordning med tilbagetagelsespriser, og den har ved skrivelse af 15. april 1985 givet den franske regering en frist til at fremsætte sine bemærkninger.

Bemærkninger fra de interesserede parter

En række medlemsstater samt flere erhvervsorganisationer har sendt Kommissionen deres bemærkninger. Disse medlemsstater og visse erhvervsorganisationer deler Kommissionens synspunkt. Til gengæld har en fransk producentorganisation givet udtryk for, at producentorganisationerne i Frankrig med FIOM's bistand så at sige har suppleret EF-forskrifterne for den fælles markedsordning, som næsten fuldstændig lader fransk ikke-industrialiseret fiskeri ude af billedet, og den har endvidere oplyst, at alle disse foranstaltninger samfinansieres med direkte bidrag fra fiskerne; den pågældende producentorganisation anmoder om en revision af den fælles markedsordning, således at der tages hensyn til særlige forhold for hver medlemsstats fiskeri.

II

DEN FRANSKE REGERINGS BEMÆRKNINGER

Støtte til oplagring af overskud

Støtte til producentorganisationer som led i målprisordningen

Den franske regering gav i sit svar til Kommissionen den 29. juli 1982 udtryk for, at der allerede i detaljer er gjort rede for de pågældende støtteformer, og den meddelte samtidig, at den ikke havde yderligere bemærkninger. På et efterfølgende møde mellem repræsentanter for den franske regering og for Kommissionen meddelte de franske repræsentanter, at de pågældende to støtteformer ville blive afskaffet, og at støtten til overskudsoplagring ved dybfrysning ville blive erstattet af den i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 3796/81 fastsatte prolongationspræmie.

Den franske regering bekræftede ved skrivelse af 29. november 1983, at støtten til opretholdelse af noteringerne rent faktisk blev afskaffet pr. 1. januar 1983.

Støtte til producentorganisationer som led i den autonome ordning med tilbagetagelsespriser

Den franske regering gjorde i sine svar til Kommissionen den 2. oktober og 31. december 1984 opmærksom på, at støtteordningen i forbindelse med de autonome tilbagetagelsespriser skulle ses som et supplement til EF-ordningen, hvorunder der alene ydes udligning for tilbagetagelser af visse arter, som er genstand for stort forbrug, især de arter, der normalt udnyttes industrielt. FIOM-ordningen vedrører i første række ikke-industrialiseret fiskeri. For at undgå, at der diskrimineres mellem industrifiskeri, hvortil der ydes finansiel udligning gennem EUGFL og ikke-industrialiseret fiskeri, som er af særlig betydning i visse regioners økonomi, og som ville være tvunget til selv at finansiere disse tilbagetagelser, havde den franske regering truffet denne FIOM-finansierede foranstaltning uden dog derved at krænke hverken ånden i EF-lovgivningen eller konkurrencebetingelserne i henhold til den fælles markedsordning. Tværtimod var denne foranstaltning helt i overensstemmelse med målsætninger af den art, der er omhandlet i begrundelsen til forordningen om den fælles markedsordning, som f.eks. sikring af markedets stabilitet og af en rimelig indkomst til producenterne.

Den franske regering fandt efter at have sammenlignet udviklingen med hensyn til produktion og samhandel for fem arter, for hvilke der gælder en autonom tilbagetagelsespris, og efter at have konstateret at disse finansielle udligningsbeløb fra FIOM ikke havde virket konkurrenceforvridende, at de pågældende foranstaltninger kunne anses for at være forenelige med fællesmarkedet.

Endvidere havde disse foranstaltninger heller ikke i urimelig grad styrket producentorganisationernes konkurrencestilling generelt, heller ikke i forbindelse med arter, der er omfattet af EF-støtteordningen, for de pågældende producentorganisationer repræsenterer kun det ikke-industrialiserede fiskeri, og deres aktioner vedrører derfor også kun de arter, der er omfattet af autonome foranstaltninger. Der skulle således være meget ringe interferens mellem de to kategorier af varer, der opnår støtte fra henholdsvis EUGFL og FIOM.

Den franske regering anførte i sit svar til Kommissionen den 15. juni 1985, at den fælles markedsordning ikke efter dens opfattelse kunne anses for at være udtømmende, for så vidt som bilag I til forordning (EØF) nr. 3796/81 kun omtaler ca. 15 arter, selv om disse arter i den franske økonomi i værdi kun repræsenterer 40 % af fangstmængderne. Den franske regering havde ønsket at opretholde interventionerne i forbindelse med tilbagetagelser for en første serie af seks arter, idet den fandt, at de

fleste af disse arter samtidig var af interesse for de andre medlemsstater, hvorfor disse arter også burde omfattes af EF-ordningen. For tre af disse arters vedkommende er der i mellemtiden fastsat en EF-ordning i forbindelse med tiltrædelsen. Den franske regering anså en anden serie af tre arter for at være af regional karakter og ønskede at opretholde den fungerende interventionsordning for disses vedkommende, men den erklærede sig i øvrigt rede til at tilslutte sig ethvert initiativ fra Kommissionens side om en ny reform af EF-ordningen og dermed også til at afskaffe de omtalte støtteordninger efter en tidsplan, der skal fastlægges efter fælles aftale med Kommissionen.

III

JURIDISK VURDERING

Producentorganisationerne er et af de mest betydningsfulde midler til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik. Ved ændringerne af de fælles markedsregler i 1981 (Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981) er producentorganisationernes rolle blevet yderligere styrket. Der er således blevet indført en udvidet ordning for støtte til oprettelse af sådanne organisationer. Medlemsstaterne har nu på visse betingelser mulighed for at lade ikke-medlemmer omfatte af producentorganisationernes disciplin. Der er iværksat nye foranstaltninger, såsom indførelse af prolongationspræmier og mulighed for at anvende tilbagetagelsespriser med en tolerancemargen for at gøre de foranstaltninger for stabilisering af markedet, som træffes af producentorganisationerne, mere effektive. For at tilskynde producentorganisationerne til at afpasse deres udbud bedre efter markedsbehovene nedsættes satserne for finansiel godtgørelse via EUGFL ved tilbagetagelser i forhold til de tilbagetagne mængder.

Støtte til oplagring af overskud

Ifølge artikel 14 i forordning (EØF) nr. 3796/81 kan der ydes prolongationspræmier på visse betingelser for de arter, der tages tilbage fra markedet til EF-tilbagetagelsesprisen, og som på ny kan bringes i handelen til konsum under overholdelse af visse betingelser vedrørende forarbejdning samt oplagring efter sådan forarbejdning. Præmien ydes kun for visse arter af stor handelsmæssig værdi og kun for mængder på indtil 15 % af den årlige mængde af de pågældende varer. Præmiens størrelse må højst svare til de tekniske omkostninger til forarbejdning og oplagring eller 50 % af EF-tilbagetagelsesprisen for den ferske vare. I artikel 14, stk. 1, er der endvidere opregnet en række betingelser, som skal opfyldes, herunder den, at varerne skal opfylde visse krav med hensyn til kvalitet, størrelse og behandlingsgrad.

Ved den franske støtte til overskudsoplagring ved dybfrysning stilles der imidlertid ingen betingelser med hensyn til varens kvalitet, for at disse kan komme i betragtning ved ydelse af den pågældende præmie. Støtten kan endvidere ydes for alle arter, der er genstand for en interventions- eller forsyningskontrakt, herunder arter, som ikke er omfattet af EF-ordningen, uden nogen begrænsning af de pågældende mængder. Denne foranstaltning udgør således et indgreb i betingelserne på det franske marked for fiskerivarer, som indvirker negativt på målsætningerne for den fælles markedsordning (særlig med hensyn til tilskyndelsen til at afpasse udbuddet efter markedsbehovene). Desuden tages de pågældende mængder kun tilbage fra markedet midlertidigt og bidrager til at øge udbuddet efter forarbejdningen, hvilket kan få eftervirkninger for markedet for disse varer i Frankrig og i Fællesskabet som helhed og virke forstyrrende på de foranstaltninger, der er fastsat for disse varer i den fælles markedsordning. Fiskerisektoren i Frankrig har således en finansiel fordel i forhold til producenter i de øvrige medlemsstater, hvor disse varer tages tilbage fra markedet til en lavere pris og forarbejdes uden tilskud fra det offentlige.

Støtte til producentorganisationer inden for rammerne af ordningen med målpriser

I afsnit III i forordning (EØF) nr. 100/76 og forordning (EØF) nr. 3796/81 er der fastsat en prisordning, der tilsigter at stabilisere noteringerne for at imødegå markedssituationer, med priser, som vil kunne give anledning til forstyrrelser på fællesskabsmarkedet. Der fastsættes således en orienteringspris for de fleste fiskerivarer under hensyntagen til markedsudviklingen og for at undgå, at der opstår overskud i Fællesskabet, samt for at støtte producenternes indkomster og for at tage hensyn til forbrugernes interesser. Denne pris danner navnlig grundlag for fastsættelse af prisniveauet ved interventioner på fællesskabsmarkedet.

Den franske ordning med målpriser, som også sigter på at stabilisere noteringerne og støtte producenternes indkomster, svarer til fællesskabsordningen. Der er ikke tale om en orienteringspris i fællesskabsordningen. Der er ikke tale om en orienteringspris i fællesskabsforskrifternes forstand, men om en pris, der reelt udbetales til producenterne ved hjælp af en statsstøtte, der ydes til producentorganisationerne, når det konstateres, at markedsnoteringerne er for lave. Frankrig har med denne ordning iværksat en autonom ordning for støtte af noteringerne for fiskerivarer, som i realiteten træder i stedet for den i de fælles forskrifter fastsatte ordning. Hvor fællesskabssystemet sigter på bedre at afpasse udbuddet efter markedsbehovene og kun tillader interventioner ved tilbagetagelserne for at stabilisere noteringerne og hindre et fald i disse, træder den franske ordning helt i stedet for markedets funktion via en fastsættelse af garanterede priser. Derved bringes selve markedsordningen ud af balance, og udbuddet øges kunstigt, hvilket har følger for andre producenter, som ikke har adgang til en lignende støtteordning.

Støtte til producentorganisationer inden for rammerne af den autonome ordning med tilbagetagelsespriser

Det fastsættes i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3796/81, at producentorganisationerne kan fastsætte en tilbagetagelsespris, under hvilken de ikke sælger de af deres medlemmer indleverede varer. For visse vigtige arter er der fastsat en tilbagetagelsespris på fællesskabsplan (artikel 12). Hvis producentorganisationerne anvender EF-tilbagetagelsespriserne for de i grundforordningen opregnede varer (bilag I A og D), modtager de en finansiel udligning fra medlemsstaten på visse specifikke og restriktive betingelser.

Hvis producentorganisationerne fastsætter autonome tilbagetagelsespriser for disse varer eller for enhver anden vare, der er omhandlet i artikel 1, kan de yde de tilsluttede producenter en godtgørelse (artikle 9, stk. 1).

Til finansiering af disse tilbagetagelser opretter producentorganisationerne interventionsfonde, som finansieres ved kontingenter, der beregnes på basis af de varemængder, der bringes i handelen, eller de anvender et fordelingssystem (artikel 9, stk. 3). Interventionsfondene modtager ingen tilskud fra det offentlige, bortset fra at medlemsstaterne i fem år efter oprettelsen af producentorganisationerne kan yde støtte i form af lån på særlige vilkår til dækning af en del af de forventede omkostninger (artikel 6, stk. 4).

Fællesskabsforskrifterne indeholder regler for, hvilke tilskud der kan ydes producentorganisationerne, og der er kun tale om visse former for støtte, der ydes på de strenge betingelser, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3796/81. Støtten fra FIOM til producentorganisationerne som led i støtten til den autonome tilbagetagelsesprisordning er ikke omfattet af ovennævnte forordning. Den af FIOM tilrettelagte støtteordning er en national ordning, der gælder sideløbende for 29 (senest 9) yderligere arter med den fakultative interventionsordning på producentorganisationsniveau for samtlige arter (artikel 9, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 3796/81) og med tilbagetagelsesordningen for ca. 15 arter (artikel 13). Gennemførelsesbestemmelserne svarer nogenlunde til bestemmelserne for fællesskabsordningen, men støttebetingelserne er mindre strenge.

Denne støtte har en mærkbar indflydelse på de franske producentorganisationers finansielle stilling. Ved fastsættelsen på nationalt plan af tilbagetagelsespriser, hvis niveau garanteres ved et statstilskud på 50 %, har de franske producenter den fordel, at de for de tilbagetagne mængder modtager en større godtgørelse end de producentorganisationer, der anvender ordningen med autonome tilbagetagelsespriser, og som ikke har finansielle midler til at holde tilbagetagelsespriserne på et betydeligt højere niveau end priserne for fisk bestemt for fremstilling af fiskemel.

Denne støtte kan endvidere få en betydelig indflydelse på principperne om producentorganisationernes medansvar, der fremgår af den fælles markedsordning. Ifølge oplysninger om anvendelsen af denne støtte i 1982 kan samme producentorganisationer få indrømmet den i EF-forordningen fastsatte finansielle udligning og den af FIOM ydede finansielle udligning inden for rammerne af den nationale ordning med tilbagetagelsespriser. Princippet om nedtrapning af udligningen i forhold til mængden af de tilbagetagne varer til et niveau, hvor der ikke indrømmes nogen udligning for tilbagetagne mængder, der pr. art overstiger 20 % af de årligt landede mængder, som er fastsat i fællesskabsordningen (artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3796/81), findes ikke i den nationale franske ordning. De franske producenter tilskyndes derfor ikke til at afpasse udbuddet bedre efter markedsbehovene.

De her omtalte tre støtteformer bidrager til at styrke de berørte producentorganisationers konkurrencestilling i alle deres aktiviteter, herunder også dem, der er omfattet af fællesskabsordningen. De maksimale tilskudsbeløb til igangsættelse af producentorganisationerne, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 3796/81, og som afhænger af værdien af deres produktion, forøges således ubehørigt.

En sådan styrkelse af deres konkurrencestilling har endvidere en negativ indflydelse på producenternes stilling i de øvrige medlemsstater, eftersom kun 53 % af markedsforsyningerne dækkes med egne landinger, medens ca. 23 % indføres fra de øvrige medlemsstater og ca. 24 % fra tredjelande, og fordi Frankrig udfører ca. 23 % af sin produktion, heraf ca. 58 %, til de øvrige medlemsstater (1983-tal).

Den fælles markedsordning for fiskerivarer, som Rådet har vedtaget, gælder for samtlige fiskerivarer (artikel 1). Den omstændighed, at man har valgt at indføre en række foranstaltninger for finansiel intervention vedrørende visse arter, betyder, at sådanne foranstaltninger ikke kan gøres gældende for de resterende fiskerivarer. Medlemsstaterne må således ikke længere oprette nationale støtteordninger til supplering af Fællesskabets interventionsforanstaltninger, interventionsforanstaltninger, selv ikke for arter, der ikke er omfattet af den nugældende fællesskabsordning. Sådanne foranstaltninger kan kun overvejes på fællesskabsplan under overholdelse af reglerne for den fælles markedsordning og princippet om markedets enhed.

Tilskuddene fra FIOM til producentorganisationerne, såvel inden for rammerne af ordningen med målpriser som inden for rammerne af den autonome ordning med tilbagetagelsespriser og ordningen med støtte til overskud via oplagring, griber forstyrrende ind i den måde, den fælles markedsordning fungerer på, og har en skadelig indvirkning på de mål, der forfølges med denne markedsordning. De udgør derfor en overtrædelse af fællesskabsretten.

Frankrig har over flere år indført disse ulovlige ordninger uden forudgående underretning af Kommissionen og uden at afvente dens stillingtagen. Denne underretning er først sket efter flere udtrykkelige anmodninger fra Kommissionens side. Visse oplysninger vedrørende anvendelsen af disse støtteforanstaltninger er fortsat ufuldstændige, selv efter de anmodninger, Kommissionen har fremsat herom i sine advarselsskrivelser.

IV

De pågældende foranstaltninger, nemlig støtte, der finansieres ved hjælp af statsmidler, og som bidrager til at styrke de franske producenters konkurrencestilling i forhold til de øvrige medlemsstaters producenter, udgør statsstøtte som omhandlet i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, der indeholder princippet om at støtte, der opfylder de deri omhandlede kriterier, er uforenelige med fællesmarkedet.

Det i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, omhandlede forbud kan endvidere ikke hæves i medfør af samme artikels stk. 2, idet de deri anførte undtagelser klart ikke kan gøres gældende i den foreliggende sag.

Hvad angår de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, omhandlede undtagelser, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med EF-Domstolens vedvarende retspraksis i hvert tilfælde, hvor Fællesskabet udsteder forskrifter om en fælles markedsordning inden for en given sektor, afstå fra enhver foranstaltning, som kan udgøre en afvigelse derfra, eller som kan gribe forstyrrende ind i den, ikke blot betragtet ud fra de udtrykkelige bestemmelser, men også ud fra målene med forskrifterne. Det fremgår af de ovenfor anførte betragtninger, at de tre pågældende foranstaltninger, der griber forstyrrende ind i den fælles markedsordning for den pågældende sektor, udgør foranstaltninger, der er i modstrid med fællesskabsretten. Disse foranstaltninger kan således på ingen måde komme i betragtning ved de i artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser ([1]). Der er under alle omstændigheder for hver af de ovennævnte franske foranstaltningers vedkommende tale om driftsstøtte, der som sådan strider mod den fælles interesse, som den specielt er omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra c), og som i det foreliggende tilfælde konkret tager form af fællesskabsforskrifterne for den fælles markedsordning for fiskerivarer.

For at genskabe producenternes konkurrencestilling i de øvrige medlemsstater over for de franske producenter og for at sikre overholdelse af fællesskabsretten, bør den franske regering, såfremt det ikke allerede er sket, straks ophæve de pågældende foranstaltninger.

Denne beslutning har ingen indflydelse på, hvilke konsekvenser Kommissionen i givet fald vil drage med hensyn til spørgsmålet om tilbagekrævning hos modtagerne af ovennævnte støtte, samt om finansieringen via EUGFL af den fælles fiskeripolitik —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. FIOM's støtte til producentorganisationer inden for rammerne af en ordning for oplagring af overskud, som i Frankrig er blevet ydet igennem flere år, er ifølge EØF-traktatens artikel 92 uforenelig med fællesmarkedet og skal ophæves.

2. FIOM's støtte til producentorganisationer inden for rammerne af en ordning med målpriser, som i Frankrig blev ydet i 1981 og 1982, er ifølge EØF-traktatens artikel 92 uforenelig med fællesmarkedet og skal ophæves.

3. FIOM's støtte til producentorganisationer inden for rammerne af en autonom ordning med tilbagetagelsespriser for arter, som ikke er omfattet af ordningen med EF-tilbagetagelsespriser, er ifølge EØF-traktatens artikel 92 uforenelig med fællesmarkedet og skal ophæves.

Artikel 2

Den franske Republik underretter inden en måned efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme bestemmelserne i artikel 1.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 1985.

På Kommissionens vegne

Henning CHRISTOPHERSEN

Næstformand

([1]) Domstolens dom af 23. januar 1975 i sag 51/74, Hulst mod Produktschappen voor siergewassen, sml. 1975, s. 79.
Domstolens dom af 27. marts 1984 i sag 169/82, Kommissionen mod Italien, sml. 1984-3, s. 1603.